ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1980

Vyhlásené: 08.10.1980 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

133

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí
z 8. júla 1980

o Bernskom dohovore o ochrane literárnych a umeleckých diel z 9. septembra 1886, doplnenom v Paríži 4. mája 1896, revidovanom v Berlíne 13. novembra 1908, doplnenom v Berne 20. marca 1914 a revidovanom v Ríme 2. júna 1928, v Bruseli 26. júna 1948, v Stockholme 14. júla 1967 a v Paríži 24. júla 1971

Dňa 24. júla 1971 bol v Paríži revidovaný Bernský dohovor o ochrane literárnych a umeleckých diel z 9. septembra 1886. S revíziou Bernského dohovoru vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky a prezident republiky ho ratifikoval s výhradou k článku 33 odseku 1 dohovoru. Listina o prístupe Československej socialistickej republiky bola uložená u generálneho riaditeľa Svetovej organizácie duševného vlastníctva 11. apríla 1980.

Pre Československú socialistickú republiku nadobudol revidovaný Bernský dohovor platnosť podľa svojho článku 28 dňom 11. apríla 1980.

Český preklad textu dohovoru sa vyhlasuje súčasne.*)

Prvý námestník:

Ing. Knížka v. r.

BERNSKÝ DOHOVOR o ochrane literárnych a umeleckých diel z 9. septembra 1886, doplnený v Paríži 4. mája 1896, revidovaný v Berlíne 13. novembra 1908, doplnený v Berne 20. marca 1914 a revidovaný v Ríme 2. júna 1928, v Bruseli 26. júna 1948, v Stockholme 14. júla 1967 a v Paríži 24. júla 1971

Štáty Únie, predchnuté spoločným prianím ochrániť účinným a jednotným spôsobom, ako je možné, práva autorov k ich literárnym a umeleckým dielam,

uznávajúc význam prác revíznej konferencie, ktorá sa konala v Stockholme v roku 1967,

rozhodli sa revidovať Akt prijatý stockholmskou konferenciou ponechávajúc bez zmeny články 1 až 20 a 22 až 26 tohto Aktu.

S týmto cieľom sa podpísaní splnomocnenci po predložení svojich plnomocenstiev, ktoré sa našli v dobrej a náležitej forme, dohodli na tomto:

Článok 1

Štáty, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor, tvoria Úniu na ochranu práv autorov k ich literárnym a umeleckým dielam.

Článok 2

(1) Výraz „literárne a umelecké diela" zahŕňa všetky výtvory z literárnej, vedeckej a umeleckej oblasti bez ohľadu na spôsob alebo formu ich vyjadrenia, ako: knihy, brožúry a iné písomné diela; prednášky, preslovy, kázne a iné diela takej istej povahy; dramatické alebo hudobno-dramatické diela; choreografické diela a pantomímy; hudobné skladby s textom alebo bez textu; filmové diela, ktorým sú na roveň postavené diela vyjadrené spôsobom obdobným filmu; kresliarske, maliarske, architektonické, sochárske, rytecké, litografické diela; fotografické diela, ktorým sú na roveň postavené diela vyjadrené spôsobom obdobným fotografii; diela úžitkového umenia; ilustrácie, zemepisné mapy; plány, náčrtky a plastické zemepisné, miestopisné, architektonické alebo vedecké diela.

(2) Zákonodarstvám štátom Únie sa však vyhradzuje možnosť ustanoviť, že literárne a umelecké diela alebo jedna alebo viac kategórií z nich nie sú chránené, ak nie sú zachytené na hmotný záznam.

(3) Preklady, úpravy, hudobné úpravy a iné spracovania literárneho alebo umeleckého diela sú chránené ako pôvodné diela bez ujmy na autorskom práve k pôvodnému dielu.

(4) Zákonodarstvám štátom Únie sa vyhradzuje, aby upravili ochranu priznávanú úradným textom z odboru zákonodarstva, verejnej správy a súdnictva, ako aj úradným prekladom takých textov.

(5) Zborníky literárnych alebo umeleckých diel, ako sú encyklopédie a antológie, ktoré sú spôsobom výberu a usporiadaním obsahu duševnými výtvormi, sú samostatne chránené bez ujmy na autorskom práve ku každému z diel, ktoré tvoria časti takých zborníkov.

(6) Diela uvedené v tomto článku požívajú ochranu vo všetkých štátoch Únie. Táto ochrana pôsobí v prospech autora a jeho právnych nástupcov.

(7) Zákonodarstvám štátov Únie sa vyhradzuje, aby upravili so zreteľom na ustanovenie článku 7 ods. 4 tohto dohovoru rozsah pôsobnosti ich zákonov na diela úžitkového umenia a na priemyselné vzory a modely, ako aj podmienky, za ktorých sú také diela, vzory a modely chránené. Pre diela, ktoré sú v štáte pôvodu chránené iba ako vzory a modely, možno sa v inom štáte Únie

dovolávať iba osobitnej ochrany, aká sa priznáva v tomto štáte vzorom a modelom; ak sa však v tomto štáte neposkytuje taká osobitná ochrana, budú tieto diela chránené ako umelecké diela.

(8) Ochrana podľa tohto dohovoru sa nevzťahuje na denné správy ani na rozličné skutočnosti, ktoré majú povahu iba tlačových informácií.

Článok 2 bis

(1) Zákonodarstvám štátov Únie sa vyhradzuje možnosť čiastočne alebo úplne vylúčiť z ochrany podľa predchádzajúceho článku politické prejavy a reči prednesené pri súdnych pokonávaniach.

(2) Zákonodarstvám štátov Únie sa tak isto vyhradzuje možnosť ustanoviť podmienky, za ktorých sa prednášky, preslovy a iné diela tej istej povahy prednesené na verejnosti môžu rozmnožiť tlačou, vysielať rozhlasom alebo televíziou, prenášať po drôte na verejnosť a stať sa predmetom verejného šírenia podľa článku 11 bis ods. 1 tohto dohovoru, pokiaľ je také použitie odôvodnené informačným účelom.

(3) Autor má však výlučné právo zostaviť súbor svojich diel spomenutých v predchádzajúcich odsekoch.

Článok 3

(1) Podľa tohto dohovoru sú chránení:

a) autori, ktorí sú občanmi niektorého zo štátov Únie, pre svoje diela, či už uverejnené, alebo nie;

b) autori, ktorí nie sú občanmi niektorého zo štátov Únie, pre svoje diela prvý raz uverejnené v niektorom z týchto štátov alebo súčasne v štáte, ktorý nie je členom Únie, a v štáte Únie.

(2) Autori, ktorí nie sú občanmi niektorého zo štátov Únie, majú však v niektorom z nich svoje trvalé bydlisko, sú na účely tohto dohovoru postavení na roveň občanom takého štátu.

(3) „Uverejnenými dielami" sa rozumejú diela vydané so svolením ich autorov, nech už rozmnoženiny boli vyhotovené akýmkoľvek spôsobom, pokiaľ ponuka takých rozmnožení uspokojuje s ohľadom na povahu diela primerané potreby verejnosti. Predvádzanie dramatického, hudobno-dramatického alebo filmového diela, predvedenie hudobného diela, verejný prednes literárneho diela, prenos literárnych alebo umeleckých diel po drôte alebo ich vysielanie rozhlasom alebo televíziou, vystavenie diela výtvarných umení a zbudovanie architektonického diela sa za uverejnenie nepovažuje.

(4) Dielo sa považuje za uverejnené súčasne v niekoľkých štátoch, ak vyšlo vo dvoch alebo viacerých štátoch v rozpätí tridsiatich dní od svojho prvého uverejnenia.

Článok 4

Podľa tohto dohovoru sú chránení, aj keď podmienky uvedené v článku 3 nie sú splnené:

a) autori filmových diel, ktorých výrobca má sídlo alebo trvalé bydlisko v niektorom zo štátov Únie;

b) autori architektonických diel zbudovaných v štáte Únie alebo diel grafického a výtvarného umenia, ktoré tvoria súčasť budovy umiestnenej v štáte Únie.

Článok 5

(1) Autori majú vo vzťahu k dielam, pre ktoré sú chránení podľa tohto dohovoru, v ostatných štátoch Únie okrem štátu pôvodu diela práva, ktoré príslušné zákony už priznávajú alebo v budúcnosti priznajú ich občanom, ako aj práva osobitne priznané týmto dohovorom.

(2) Požívanie a výkon týchto práv sa nepodrobuje žiadnej formalite; toto požívanie a tento výkon nezávisí od ochrany platnej v štáte pôvodu diela. Preto sa s výhradou ustanovení tohto dohovoru

spravuje rozsah ochrany, ako aj právne prostriedky vyhradené autorovi na hájenie jeho práv výlučne zákonmi štátu, kde sa uplatňuje nárok na ochranu.

(3) Ochrana v štáte pôvodu sa spravuje vnútroštátnym právom. Ak však autor nie je občanom štátu pôvodu diela, pre ktoré je chránený podľa tohto dohovoru, bude mať v takom štáte tie isté práva ako autori, ktorí sú jeho občanmi.

(4) Za štát pôvodu sa pokladá:

a) pri dielach uverejnených prvý raz v štáte Únie tento štát; ak však ide o diela uverejnené súčasne vo viacerých štátoch Únie, ktoré poskytujú rôznu dobu ochrany, ten z nich, ktorého právny poriadok poskytuje najkratšiu dobu ochrany;

b) pri dielach uverejnených súčasne v štáte, ktorý nie je členom Únie, a v štáte Únie tento štát Únie;

c) pri neuverejnených dielach alebo pri dielach prvý raz uverejnených v štáte, ktorý nie je členom Únie, bez súčasného uverejnenia v niektorom štáte Únie štát Únie, ktorého je autor občanom, s tým, že,

   (i) ak ide o filmové diela, ktorých výrobca má sídlo alebo trvalé bydlisko v štáte Únie, je štátom pôvodu tento štát, a

   (ii) ak ide o architektonické diela zbudované v štáte Únie alebo o diela grafického a výtvarného umenia, ktoré tvoria súčasť budovy umiestnenej v štáte Únie, je štátom pôvodu tento štát.

Článok 6

(1) Ak niektorý štát, ktorý nie je členom Únie, nechráni dostatočne diela autorov, ktorí sú občanmi niektorého zo štátov Únie, môže tento štát Únie obmedziť ochranu diel, ktorých autori sú v čase prvého uverejnenia svojich diel občanmi onoho štátu a nemajú svoje trvalé bydlisko v niektorom zo štátov Únie. Ak túto možnosť využije štát, kde došlo k prvému uverejneniu, nie sú ostatné štáty Únie povinné poskytovať dielam podrobeným tomuto osobitnému režimu širšiu ochranu, než aká sa im poskytuje v štáte, kde došlo k prvému uverejneniu.

(2) Žiadne obmedzenia zavedené podľa predchádzajúceho odseku sa nedotýkajú práv, ktoré autor získal vo vzťahu k dielu uverejnenému v niektorom štáte Únie pred účinnosťou takého obmedzenia.

(3) Štáty Únie, ktoré obmedzia podľa tohto článku ochranu práv autorov, upovedomia o tom generálneho riaditeľa Svetovej organizácie duševného vlastníctva (ďalej len „generálny riaditeľ") písomným vyhlásením, v ktorom sa uvedú štáty, voči ktorým sa ochrana obmedzuje, ako aj obmedzenia, ktorým sú podrobené práva autorov, ktorí sú občanmi týchto štátov. Generálny riaditeľ ihneď oznámi túto skutočnosť všetkým štátom Únie.

Článok 6 bis

(1) Nezávisle od autorských majetkových práv a aj po ich postúpení má autor právo uplatňovať svoje autorstvo k dielu a odporovať každému znetvoreniu, skomoleniu alebo inej zmene diela, ako aj inému zásahu do diela, ktorý by bol na ujmu jeho cti alebo dobrej povesti.

(2) Práva priznané autorovi podľa odseku 1 sa po jeho smrti zachovávajú aspoň do zániku autorských majetkových práv a vykonávajú ich osoby alebo inštitúcie oprávnené na to právnym poriadkom štátu, kde sa uplatňuje nárok na ochranu. Tie štáty, ktorých právny poriadok platný v čase ratifikácie tohto Aktu alebo prístupu k nemu neobsahuje ustanovenie zabezpečujúce ochranu všetkých práv uznaných podľa odseku 1 po autorovej smrti, môžu však ustanoviť, že niektoré z týchto práv autorovou smrťou zanikajú.

(3) Právne prostriedky ochrany práv priznaných v tomto článku sa spravujú právnym poriadkom štátu, v ktorom sa uplatňuje nárok na ochranu.

Článok 7

(1) Doba ochrany priznaná týmto dohovorom trvá v čase autorovho života a päťdesiat rokov po jeho smrti.

(2) Pri filmových dielach môžu však štáty Únie ustanoviť, že doba ochrany uplynie päťdesiat rokov po tom, čo dielo bolo so zvolením autora sprístupnené verejnosti, alebo že, ak nedôjde k takej skutočnosti v priebehu päťdesiatich rokov od vytvorenia takého diela, doba ochrany uplynie päťdesiat rokov po jeho vytvorení.

(3) Pri anonymných alebo pseudonymných dielach uplynie doba ochrany priznaná týmto dohovorom päťdesiat rokov po tom, čo bolo dielo oprávnene sprístupnené verejnosti. Ak však autorom prijatý pseudonym nevzbudzuje pochybnosti o jeho totožnosti, platí doba ochrany ustanovená v odseku 1. Ak autor anonymného alebo pseudonymného diela vyhlási svoju totožnosť v priebehu uvedeného času, uplatní sa doba ochrany ustanovená v odseku 1. Štáty Únie nie sú povinné chrániť anonymné alebo pseudonymné diela, pri ktorých možno dôvodne predpokladať, že ich autor je už päťdesiat rokov mŕtvy.

(4) Zákonodarstvám štátov Únie sa vyhradzuje možnosť ustanoviť dobu ochrany pri fotografických dielach a pri dielach úžitkového umenia, pokiaľ sú chránené ako umelecké diela; táto doba však nesmie byť kratšia ako obdobie dvadsiatich piatich rokov od vytvorenia takého diela.

(5) Doba ochrany nasledujúca po autorovej smrti a lehoty ustanovené v odsekoch 2, 3 a 4 začínajú plynúť od smrti alebo od udalosti uvedenej v týchto odsekoch, ale za začiatok týchto lehôt sa vždy považuje 1. január roka nasledujúceho po smrti alebo po uvedenej udalosti.

(6) Štáty Únie môžu priznať dobu ochrany dlhšiu, než je ustanovená v predchádzajúcich odsekoch.

(7) Štáty Únie viazané rímskym aktom tohto dohovoru, ktoré priznávajú podľa svojich vnútroštátnych právnych predpisov platných v čase podpisu tohto Aktu kratšie doby ochrany, než sú ustanovené v predchádzajúcich odsekoch, môžu ich pri prístupe k tomuto Aktu alebo pri jeho ratifikácii zachovať.

(8) Doba ochrany sa spravuje v každom prípade zákonom štátu, v ktorom sa uplatňuje nárok na ochranu; pokiaľ však zákon takého štátu neustanovuje inak, nepresiahne dobu ustanovenú v štáte pôvodu diela.

Článok 7 bis

Ustanovenia predchádzajúceho článku platia aj v prípade, že autorské právo patrí spoluautorom diela s tým, že lehoty začínajúce smrťou autora sa počítajú od smrti spoluautora, ktorý ostatných prežil.

Článok 8

Autori literárnych a umeleckých diel chránených týmto dohovorom majú po celý čas trvania svojich práv k pôvodnému dielu výlučné právo svoje diela prekladať alebo udieľať súhlas na ich prekladanie.

Článok 9

(1) Autori literárnych a umeleckých diel chránených týmto dohovorom majú výlučné právo udieľať súhlas na rozmnožovanie týchto diel akýmkoľvek spôsobom alebo v akejkoľvek podobe.

(2) Zákonodarstvám štátov Únie sa vyhradzuje možnosť dovoliť rozmnožovanie týchto diel v určitých osobitných prípadoch, pokiaľ také rozmnoženie nenarušuje normálne využívanie diela a nespôsobuje neospravedlniteľnú ujmu oprávneným záujmom autora.

(3) Každý zvukový alebo obrazový záznam sa považuje na účely tohto dohovoru za rozmnoženinu.

Článok 10

(1) Citácie z diela, ktoré bolo oprávnene sprístupnené verejnosti, včítane citácií z novinových článkov a z časopisov vo forme tlačových prehľadov, sú dovolené s podmienkou, že sú v súlade s poctivými zvyklosťami a v rozsahu odôvodnenom sledovaným účelom.

(2) Zákonodarstvám štátov Únie a osobitným dohodám, ktoré medzi nimi sú alebo budú dojednané, sa vyhradzuje možnosť, aby v rozsahu, ktorý je odôvodnený sledovaným účelom, dovolili používať literárne alebo umelecké diela pre potreby názorného vyučovania v publikáciách, vo vysielaní rozhlasom alebo televíziou alebo vo zvukových alebo obrazových záznamoch s podmienkou, že také použitie je v súlade s poctivými zvyklosťami.

(3) Pri citáciách a použití podľa predchádzajúcich odsekov treba uviesť prameň a autorovo meno, ak toto meno prameň obsahuje.

Článok 10 bis

(1) Zákonodarstvám štátov Únie sa vyhradzuje, aby dovolili rozmnožovať tlačou, vysielať rozhlasom alebo televíziou alebo prenášať po drôte na verejnosť články o aktuálnych hospodárskych, politických alebo náboženských otázkach uverejnené v novinách alebo časopisoch alebo diela tej istej povahy vysielané rozhlasom alebo televíziou, pokiaľ rozmnožovanie, vysielanie rozhlasom alebo televíziou alebo taký prenos nie je výslovne vyhradený. Vždy však treba zreteľne uviesť prameň; právne následky porušenia tejto povinnosti určujú právne predpisy štátu, v ktorom sa uplatňuje nárok na ochranu.

(2) Tak isto sa vyhradzuje zákonodarstvám štátov Únie ustanoviť podmienky, za ktorých sa môžu pri spravodajstve o aktuálnych udalostiach fotografiou, filmom, vysielaním rozhlasom alebo televíziou alebo prenosom po drôte na verejnosť rozmnožovať a sprístupňovať verejnosti v miere odôvodnenej sledovaným informačným účelom literárne alebo umelecké diela pri takej udalosti videné alebo vypočuté.

Článok 11

(1) Autori dramatických, hudobno-dramatických a hudobných diel majú výlučné právo udieľať súhlas:

(i) na verejné predvádzanie a predvedenie svojich diel, nech už sa také verejné predvádzanie a predvedenie uskutočňuje akýmikoľvek prostriedkami alebo spôsobmi;

(ii) na verejný prenos predvádzania a predvedenia svojich diel, a to akýmikoľvek prostriedkami.

(2) Autori dramatických alebo hudobno-dramatických diel majú po celý čas trvania svojich práv k pôvodným dielam tie isté práva, ak ide o preklady ich diel.

Článok 11 bis

(1) Autori literárnych a umeleckých diel majú výlučné právo udieľať súhlas:

(i) na vysielanie svojich diel rozhlasom alebo televíziou alebo na ich zverejňovanie akýmikoľvek inými prostriedkami slúžiacimi na bezdrôtové šírenie znakov, zvukov alebo obrazov;

(ii) na akékoľvek zverejňovanie po drôte alebo bezdrôtove diela vysielaného rozhlasom alebo televíziou, ak uskutočňuje toto zverejňovanie iná organizácia než pôvodná;

(iii) na zverejňovanie diela vysielaného rozhlasom alebo televíziou, ampliónom alebo akýmkoľvek iným obdobným zariadením na prenos znakov, zvukov alebo obrazov.

(2) Zákonodarstvám štátov Únie sa vyhradzuje, aby ustanovili podmienky výkonu práv uvedených v odseku 1, ale účinnosť týchto podmienok bude prísne obmedzená na štáty, ktoré ich ustanovili. V žiadnom prípade nesmú byť na ujmu osobných práv autora ani na ujmu práv autora na primeranú odmenu, ktorú určí, ak niet dohody, príslušný štátny orgán.

(3) Ak niet opačného dojednania, nezahŕňa súhlas udelený podľa odseku 1 tohto článku súhlas na vyhotovenie záznamu diela vysielaného rozhlasom alebo televíziou pomocou zariadenia slúžiaceho na záznam zvukov alebo obrazov. Zákonodarstvám štátov Únie sa však vyhradzuje aby upravili režim efemérnych záznamov vyhotovovaných rozhlasovou alebo televíznou organizáciou vlastnými prostriedkami a pre svoje vlastné vysielanie. Tieto zákonodarstvá môžu tiež dovoliť úschovu týchto záznamov; pokiaľ majú výnimočnú dokumentárnu povahu, v úradných archívoch.

Článok 11 ter

(1) Autori literárnych diel majú výlučné právo udieľať súhlas:

(i) na verejné prednášanie svojich diel, nech už sa taký verejný prednes uskutočňuje akýmikoľvek spôsobmi alebo prostriedkami;

(ii) na verejný prenos prednesenia svojich diel, a to akýmikoľvek prostriedkami.

(2) Autori literárnych diel majú po celý čas trvania svojich práv k pôvodným dielam tie isté práva, ak ide o preklady ich diel.

Článok 12

Autori literárnych alebo umeleckých diel majú výlučné právo udieľať súhlas na spracovanie, úpravy alebo na iné zmeny svojich diel.

Článok 13

(1) Každý štát Únie môže samostatne určiť výhrady a podmienky týkajúce sa výlučného práva priznaného autorovi hudobného diela a autorovi textu, ktorý už udelil súhlas na jeho záznam spoločne s hudobným dielom, udieľať súhlas na zvukový záznam uvedeného hudobného diela, prípadne aj s textom; účinnosť všetkých takých výhrad a podmienok bude však prísne obmedzená na štáty, ktoré ich určili, a v žiadnom prípade nesmú byť na ujmu práv týchto autorov na primeranú odmenu, ktorú určí, ak niet dohody, príslušný štátny orgán.

(2) Záznamy hudobných diel vyhotovené v štáte Únie podľa článku 13 ods. 3 dohovoru podpísaného v Ríme 2. júna 1928 a v Bruseli 26. júna 1948 sa môžu rozmnožovať v tomto štáte bez súhlasu autora hudobného diela po dva roky odo dňa, od ktorého bude tento štát už viazaný týmto Aktom.

(3) Záznamy vyhotovené podľa odsekov 1 a 2 tohto článku a dovezené bez súhlasu dotknutých strán do štátu, v ktorom sa považujú za záznamy vyhotovené protiprávne sa tam môžu skonfiškovať.

Článok 14

(1) Autori literárnych alebo umeleckých diel majú výlučné právo udieľať súhlas:

(i) na filmové spracovanie a rozmnožovanie týchto diel a na rozširovanie takto spracovaných alebo rozmnožených diel;

(ii) na verejné predvádzanie a predvedenie a na prenos po drôte na verejnosť takto spracovaných alebo rozmnožených diel.

(2) Spracovanie filmových diel odvodených z literárnych alebo umeleckých diel v akejkoľvek inej umeleckej forme zostáva, bez ujmy na práve ich autorov udeliť na to súhlas viazané na súhlas autorov pôvodných diel.

(3) Ustanovenie článku 13 ods. 1 nemožno použiť.

Článok 14 bis

(1) Bez ujmy na autorskom práve k akémukoľvek dielu, prípadne spracovanému alebo rozmnoženému, je filmové dielo chránené ako pôvodné dielo. Nositeľ autorského práva k filmovému dielu požíva tie isté práva ako autor pôvodného diela včítane práv podľa predchádzajúceho článku.

(2)

a) Vyhradzuje sa zákonodarstvu štátu, v ktorom sa uplatňuje nárok na ochranu, aby ustanovilo nositeľov autorského práva k filmovému dielu.

b) V štátoch Únie, ktoré zahŕňajú vo svojom zákonodarstve medzi nositeľov autorského práva k filmovému dielu autorov, ktorí poskytli príspevky k vytvoreniu filmového diela, nemôžu však títo autori, pokiaľ sa zaviazali poskytnúť takéto príspevky a ak niet opačného alebo osobitného dojednania, brániť v rozmnožovaní, v rozširovaní, vo verejnom predvádzaní a predvedení, v prenose po drôte na verejnosť, vo vysielaní rozhlasom alebo televíziou, vo zverejňovaní, vo vybavovaní podtitulkami alebo v dabovaní textov filmového diela.

c) Otázku, či na uplatnenie predchádzajúceho pododseku b) musí mať uvedený záväzok formu písomnej zmluvy alebo písomného aktu takej istej účinnosti alebo nie, upraví zákonodarstvo štátu Únie, v ktorom má výrobca filmového diela svoje sídlo alebo trvalé bydlisko. Zákonodarstvu štátu Únie, v ktorom sa uplatňuje nárok na ochranu, sa však vyhradzuje možnosť ustanoviť, že uvedený záväzok musí mať formu písomnej zmluvy alebo písomného aktu takej istej účinnosti. Štáty, ktorých zákonodarstvo tak ustanoví, upovedomí o tom písomnom vyhlásením generálneho riaditeľa, ktorý ho ihneď oznámi všetkým ostatným štátom Únie.

d) „Opačným alebo osobitným dojednaním" sa rozumie každá obmedzujúca podmienka, prípadne spojená so spomenutým záväzkom.

(3) Ak vnútroštátne zákonodarstvo neustanoví inak, nevzťahuje sa ustanovenie odseku 2 b) na autorov scenárov, dialógov a hudobných diel vytvorených pre výrobu filmového diela ani na jeho hlavného režiséra. Tie štáty však, ktorých zákonodarstvo neobsahuje ustanovenie predvídajúce uplatnenie spomenutého odseku 2 b) na tohto režiséra, upovedomia o tom písomným vyhlásením generálneho riaditeľa, ktorý ho ihneď oznámi všetkým ostatným štátom Únie.

Článok 14 ter

(1) Autor alebo - po jeho smrti - osoby alebo inštitúcie oprávnené podľa vnútroštátneho zákonodarstva majú, ak ide o originály umeleckých diel a o pôvodné rukopisy spisovateľov a skladateľov, nescudziteľné právo na podiel z výťažku predajov diela nasledujúcich po prvom prevode vlastníctva uskutočnenom autorom diela.

(2) Ochranu podľa predchádzajúceho odseku možno požadovať v štáte Únie iba vtedy, ak ju pripúšťa právny poriadok toho štátu, ku ktorému autor patrí, a v rozsahu, v akom to dovoľuje právny poriadok štátu, v ktorom sa táto ochrana uplatňuje.

(3) Spôsob výberu a výšku podielu určuje vnútroštátne zákonodarstvo.

Článok 15

(1) Aby sa autor literárneho alebo umeleckého diela chráneného týmto dohovorom, ak sa nepreukáže opak, za takého považoval a aby bol preto oprávnený súdne stíhať porušenie svojich práv v štátoch Únie, postačí, aby bolo jeho meno uvedené na diele obvyklým spôsobom. Toto ustanovenie sa použije aj vtedy, keď je toto meno pseudonym, ak autorom prijatý pseudonym nevzbudzuje pochybnosti o jeho totožnosti.

(2) Fyzická alebo právnická osoba, ktorej meno je uvedené obvyklým spôsobom na filmovom diele, sa považuje za výrobcu uvedeného diela, ak sa nepreukáže opak.

(3) Pri anonymných dielach a pri iných pseudonymných dielach, než sú uvedené v odseku 1, sa predpokladá, že autora zastupuje nakladateľ, ktorého meno je uvedené na diele, ak sa nepreukáže opak; v tejto funkcii je oprávnený hájiť a uplatňovať autorove práva. Ustanovenie tohto odseku nemožno použiť, len čo autor vyhlásil svoju totožnosť a preukázal svoje oprávnenie.

(4)

a) Ak pri neuverejnených dielach nie je známa autorova totožnosť, ale zo všetkých okolností možno predpokladať, že autor je občanom štátu Únie, vyhradzuje sa zákonodarstvu tohto štátu možnosť, aby určil príslušný orgán, ktorý autora zastupuje a je oprávnený hájiť a uplatňovať jeho práva v štátoch Únie.

b) Štáty Únie, ktoré podľa tohto ustanovenia pristúpia na také určenie, upovedomia o tom generálneho riaditeľa písomným vyhlásením obsahujúcim úplnú informáciu o takto určenom orgáne. Generálny riaditeľ oznámi toto vyhlásenie ihneď všetkým ostatným štátom Únie.

Článok 16

(1) Každá neoprávnene vyhotovená rozmnoženina diela môže byť v štáte Únie, v ktorom dielo požíva právnu ochranu, skonfiškovaná.

(2) Ustanovenie predchádzajúceho odseku sa vzťahuje aj na rozmnoženiny pochádzajúce zo štátu, v ktorom dielo nie je chránené alebo v ktorom stratilo ochranu.

(3) Skonfiškovanie sa uskutoční podľa právneho poriadku príslušného štátu.

Článok 17

Ustanovenia tohto dohovoru sa nedotýkajú práva patriaceho vláde každého štátu Únie, aby zákonodarstvom alebo právnymi predpismi povoľovala, kontrolovala alebo zakázala rozširovať, predvádzať a vystavovať akékoľvek dielo alebo výrobok, vo vzťahu ku ktorému má príslušný štátny orgán toto právo vykonávať.

Článok 18

(1) Tento dohovor sa vzťahuje na všetky diela, ktoré sa v čase nadobudnutia jeho platnosti ešte nestali v štáte svojho pôvodu uplynutím doby ochrany voľnými.

(2) Ak sa však dielo v zmluvnom štáte, v ktorom sa uplatňuje nárok na ochranu, stalo voľným uplynutím doby ochrany, ktorá sa mu prv priznala, ochrana takého diela sa neobnoví.

(3) Táto zásada sa použije v súlade s ustanoveniami obsiahnutými v osobitných dohovoroch, ktoré na ten cieľ štáty Únie dojednali alebo dojednajú. Ak takých ustanovení niet, upravia príslušné štáty, každý, pokiaľ sa ho týka, podmienky použitia tejto zásady.

(4) Predchádzajúce ustanovenia sa použijú aj pri nových prístupoch k Únii, ako aj pri predĺžení ochrany buď podľa článku 7, alebo vzdaním sa výhrad.

Článok 19

Ustanovenia tohto dohovoru nevylučujú uplatňovanie nároku na použitie širšej ochrany, ktorú môže zákonodarstvo štátu Únie priznať.

Článok 20

Vlády štátov Únie si vyhradzujú právo dojednať medzi sebou osobitné dohody, pokiaľ by také dohody priznávali autorom širšie práva, než im priznáva dohovor, alebo pokiaľ by obsahovali iné ustanovenia, ktoré neodporujú tomuto dohovoru. Ustanovenia doterajších dohôd, ktoré sú v súlade s týmito podmienkami, zostávajú v platnosti.

Článok 21

(1) Osobitné ustanovenia o rozvojových krajinách obsahuje Príloha.

(2) S výnimkou podľa článku 28 ods. 1 b) tvorí Príloha neoddeliteľnú súčasť tohto Aktu.

Článok 22

(1)

a) Únia má Zhromaždenie zložené z tých štátov Únie, ktoré sú viazané článkami 22 až 26.

b) Vládu každého štátu zastupuje jeden delegát, ktorého môžu sprevádzať náhradníci, poradcovia a znalci.

c) Výdavky každej delegácie uhrádza vláda, ktorá ju vymenovala.

(2)

a) Zhromaždenie

(i) prerokúva všetky otázky, ktoré sa týkajú chodu a rozvoja Únie a uplatňovania tohto dohovoru;

(ii) dáva Medzinárodnému úradu duševného vlastníctva (ďalej len „Medzinárodný úrad") uvedenému v Dohovore o zriadení Svetovej organizácie duševného vlastníctva (ďalej len „Organizácia")[1]) pokyny na prípravu revíznych konferencií, pričom berie náležitý zreteľ na pripomienky tých štátov Únie, ktoré nie sú viazané článkami 22 až 26;

(iii) skúma a schvaľuje správy a činnosť generálneho riaditeľa Organizácie vo vzťahu k Únii a dáva mu všetky potrebné inštrukcie v otázkach, ktoré sú v pôsobnosti Únie;

(iv) volí zo Zhromaždenia členov Výkonného výboru;

(v) skúma a schvaľuje správy a činnosť svojho Výkonného výboru a dáva tomuto výboru inštrukcie;

(vi) určuje program, prijíma trojročný[2]) rozpočet Únie a schvaľuje jej záverečné účty;

(vii) uznáša sa o finančnom poriadku Únie;

(viii) zriaďuje výbory znalcov a pracovné skupiny, ktoré považuje za potrebné pre uskutočňovanie cieľov Únie;

(ix) určuje, ktoré štáty, ktoré nie sú členmi Únie, a ktoré medzivládne a medzinárodné nevládne organizácie sa môžu zúčastňovať na jeho zasadaniach ako pozorovatelia;

(x) uznáša sa o zmenách článkov 22 až 26;

(xi) robí iné vhodné opatrenia zamerané na podporu cieľov Únie;

(xii) plní akékoľvek iné úlohy, ktoré sú v súlade s týmto dohovorom;

(xiii) vykonáva, s výhradou ich prijatia, práva, ktoré mu priznáva Dohovor o vytvorení Organizácie.

b) V otázkach, ktoré sa dotýkajú aj iných únií spravovaných Organizáciou, rozhoduje Zhromaždenie s prihliadnutím na stanovisko Koordinačného výboru Organizácie.

(3)

a) Každý členský štát Zhromaždenia má jeden hlas.

b) Polovica členských štátov Zhromaždenia tvorí kvórum.

c) Bez ohľadu na ustanovenie pododseku b), ak je na zasadaní počet zastúpených štátov menší ako polovica, ale tvorí aspoň jednu tretinu členských štátov Zhromaždenia, môže Zhromaždenie prijímať rozhodnutia; rozhodnutia Zhromaždenia, s výnimkou tých, ktoré sa týkajú jeho programu rokovania, nadobúdajú však účinnosť iba po splnení týchto podmienok. Medzinárodný úrad oznámi uvedené rozhodnutia členským štátom Zhromaždenia, ktoré neboli zastúpené, a vyzve ich, aby písomne vyjadrili svoj hlas alebo abstenciu v lehote troch mesiacov odo dňa tohto oznámenia. Pokiaľ po uplynutí tejto lehoty dosiahne počet štátov, ktoré takto vyjadrili svoj hlas alebo abstenciu, počet štátov chýbajúcich pre dosiahnutie kvóra na vlastnom zasadaní, nadobúdajú takéto rozhodnutia účinnosť za predpokladu, že sa súčasne dosiahne požadovaná väčšina.

d) S výnimkou podľa článku 26 ods. 2 sa vyžaduje na rozhodnutie Zhromaždenia dvojtretinová väčšina hlasov.

e) Abstencia sa nepočíta ako hlas.

f) Každý delegát môže zastupovať iba jeden štát a hlasovať len v jeho mene.

g) Štáty Únie, ktoré nie sú členmi Zhromaždenia, sa môžu zúčastniť na jeho zasadaní ako pozorovatelia.

(4)

a) Zhromaždenie sa schádza na riadne zasadanie, ktoré zvoláva generálny riaditeľ raz v každom treťom[2]) kalendárnom roku, a to, ak nejde o výnimočné okolnosti, na ten istý čas a na to isté miesto ako Valné zhromaždenie Organizácie.

b) Zhromaždenie sa schádza na mimoriadne zasadanie, ktoré zvoláva generálny riaditeľ na žiadosť Výkonného výboru alebo na žiadosť jednej štvrtiny členských štátov Zhromaždenia.

(5) Zhromaždenie prijíma svoj rokovací poriadok.

Článok 23

(1) Zhromaždenie má Výkonný výbor.

(2)

a) Výkonný výbor sa skladá zo štátov zvolených Zhromaždením z jeho členských štátov. Okrem toho štát, na území ktorého má Organizácia svoje sídlo, má s výhradou ustanovenia článku 25 ods. 7 b), vo výbore miesto ex officio.

b) Vládu každého členského štátu Výkonného výboru zastupuje jeden delegát, ktorého môžu sprevádzať náhradníci, poradcovia a znalci.

c) Výdavky každej delegácie uhrádza vláda, ktorá ju vymenovala.

(3) Počet členských štátov Výkonného výboru zodpovedá jednej štvrtine počtu členských štátov Zhromaždenia. Pri určovaní počtu miest, ktoré možno obsadiť, sa neprihliada na zvyšok, ktorý zostane po delení štyrmi.

(4) Pri voľbe členov Výkonného výboru Zhromaždenie náležite prihliada na rovnomerné zemepisné rozdelenie a na potrebu, aby medzi štátmi tvoriacimi Výkonný výbor boli zastúpené členské štáty osobitných únií vo vzťahu k Únii zriadených.

(5)

a) Členovia Výkonného výboru sú vo funkcii od konca zasadania Zhromaždenia, na ktorom boli zvolení, do konca budúceho riadneho zasadania Zhromaždenia.

b) Členovia Výkonného výboru môžu byť zvolení znovu, najviac však dve tretiny z nich.

c) Zhromaždenie upraví spôsob voľby a možného znovuzvolenia členov Výkonného výboru.

(6)

a) Výkonný výbor

(i) pripravuje návrh programu rokovania Zhromaždenia;

(ii) predkladá Zhromaždeniu námety k návrhu programu a trojročného[2]) rozpočtu Únie pripravenému generálnym riaditeľom;

(iii) schvaľuje v rámci programu a trojročného rozpočtu ročné rozpočty a programy pripravené generálnym riaditeľom;[3])

(iv) predkladá Zhromaždeniu s príslušným vyjadrením periodické správy generálneho riaditeľa a revidované ročné účtovné správy;

(v) robí v súlade s rozhodnutiami Zhromaždenia a so zreteľom na okolnosti, ktoré sa vyskytnú medzi dvoma riadnymi zasadaniami Zhromaždenia, všetky opatrenia potrebné na plnenie programu Únie generálnym riaditeľom;

(vi) plní všetky ostatné úlohy, ktoré mu patria podľa tohto dohovoru.

b) V otázkach, ktoré sa dotýkajú aj iných únií spravovaných Organizáciou, rozhoduje Výkonný výbor s prihliadnutím na stanovisko Koordinačného výboru Organizácie.

(7)

a) Výkonný výbor sa schádza raz do roka na riadne zasadanie, ktoré zvoláva generálny riaditeľ, pokiaľ možno na ten istý čas a na to isté miesto ako Koordinačný výbor Organizácie.

b) Výkonný výbor sa schádza na mimoriadne zasadanie, ktoré zvoláva generálny riaditeľ buď z vlastnej iniciatívy, alebo na žiadosť jeho predsedu alebo jednej štvrtiny jeho členov.

(8)

a) Každý členský štát Výkonného výboru má jeden hlas.

b) Polovica členských štátov Výkonného výboru tvorí kvórum.

c) Rozhodnutie sa robí prostou väčšinou hlasov.

d) Abstencie sa nepočítajú ako hlasy.

e) Delegát môže zastupovať iba jeden štát a hlasovať len v jeho mene.

(9) Štáty Únie, ktoré nie sú členmi Výkonného výboru, sa môžu zúčastniť na jeho zasadaní ako pozorovatelia.

(10) Výkonný výbor prijíma svoj rokovací poriadok.

Článok 24

(1)

a) Administratívne úlohy Únie zabezpečuje Medzinárodný úrad ako nástupca úradu Únie spojeného s úradom únie, ktorý bol zriadený Medzinárodným dohovorom na ochranu priemyselného vlastníctva.

b) Medzinárodný úrad plní najmä úlohy sekretariátu jednotlivých orgánov Únie.

c) Generálny riaditeľ Organizácie je najvyšším úradníkom Únie a Úniu zastupuje.

(2) Medzinárodný úrad zhromažďuje a uverejňuje informácie o ochrane autorského práva. Každý štát Únie bez odkladu oznamuje Medzinárodnému úradu text každého nového zákona a všetky úradné texty týkajúce sa ochrany autorského práva.

(3) Medzinárodný úrad vydáva mesačník.

(4) Medzinárodný úrad poskytuje každému štátu Únie ma jeho žiadosť informácie o otázkach týkajúcich sa ochrany autorského práva.

(5) Medzinárodný úrad vypracúva štúdie a poskytuje služby určené na uľahčenie ochrany autorského práva.

(6) Generálny riaditeľ a každý ním poverený pracovník sa zúčastňuje bez hlasovacieho práva na všetkých zasadaniach Zhromaždenia, Výkonného výboru a na každom inom zasadaní výboru znalcov alebo pracovnej skupiny. Generálny riaditeľ alebo ním poverený pracovník je z úradnej povinnosti tajomníkom týchto orgánov.

(7)

a) Medzinárodný úrad pripravuje podľa pokynov zhromaždenia a v spolupráci s Výkonným výborom konferencie o revízii iných ustanovení dohovoru, než sú obsiahnuté v článkoch 22 až 26.

b) Medzinárodný úrad môže o prípravách revíznych konferencií konzultovať s medzivládnymi a medzinárodnými nevládnymi organizáciami.

c) Generálny riaditeľ a ním poverené osoby sa zúčastňujú bez hlasovacieho práva na rokovaniach na týchto konferenciách.

(8) Medzinárodný úrad plní všetky ostatné úlohy, ktoré sú mu zverené.

Článok 25

(1)

a) Únia má svoj rozpočet.

b) Rozpočet Únie obsahuje vlastné príjmy a výdavky Únie, jej príspevok do rozpočtu výdavkov spoločným úniám a prípadne aj sumu k dispozícii rozpočtu Konferencie Organizácie.

c) Za výdavky spoločné úniám sa považujú výdavky, ktoré sa netýkajú výlučne Únie, ale aj jednej alebo viacerých únií spravovaných Organizáciou. Podiel Únie na takých spoločných výdavkoch je úmerný záujmu, ktorý o ne Únia má.

(2) Rozpočet Únie sa zostavuje s prihliadnutím na požiadavky koordinácie s rozpočtami ostatných únií spravovaných Organizáciou.

(3) Rozpočet Únie sa financuje z týchto zdrojov:

(i) príspevky štátov Únie;

(ii) poplatky a odplaty za služby vykonávané Medzinárodným úradom vo vzťahu k Únii;

(iii) výťažky z predaja publikácií Medzinárodného úradu, ktoré sa týkajú Únie a práv s nimi súvisiacich;

(iv) dary, dedičstvá a subvencie;

(v) nájomné, úroky a rozličné iné príjmy.

(4)

a) Každý štát Únie sa na určenie príspevkov do rozpočtu zaraďuje do určitej triedy a platí svoje ročné príspevky na základe počtu jednotiek určených takto:

Trieda I 25
Trieda II..... 20
Trieda III 15
Trieda IV..... 10
Trieda V..... 5
Trieda VI 3
Trieda VII..... 1

b) Každý štát, ak tak už neurobil prv, oznámi súčasne s uložením svojej ratifikačnej listiny lebo listiny o prístupe triedu, do ktorej si praje byť zaradený. Triedu môže zmeniť. Ak si štát zvolí nižšiu triedu, musí to oznámiť Zhromaždeniu na niektorom z jeho riadnych zasadaní. Každá taká zmena nadobúda účinnosť od začiatku kalendárneho roka nasledujúceho po uvedenom zasadaní.

c) Ročný príspevok každého štátu predstavuje sumu, ktorá je v tom istom pomere k celkovému súčtu ročných príspevkov všetkých štátov do rozpočtu Únie, v akom je počet jednotiek triedy, do ktorej je zaradený, k celkovému počtu jednotiek všetkých prispievajúcich štátov.

d) Príspevky sú zročné 1. januára každého roka.

e) Štát, ktorý je v omeškaní s platením svojich príspevkov, nemôže vykonávať svoje hlasovacie právo v žiadnom z orgánov Únie, ktorých je členom, ak suma jeho nedoplatkov zodpovedá sume jeho príspevkov za celé dva predchádzajúce roky alebo ju prevyšuje. Dotyčný orgán Únie však môže takému štátu povoliť pokračovať vo výkone hlasovacieho práva po čas, po ktorý sa predpokladá, že k omeškaniu dochádza za výnimočných a nevyhnutných okolností.

f) Ak pred začiatkom nového finančného obdobia rozpočet nie je schválený, zostáva v súlade s ustanoveniami finančného poriadku na rovnakej výške ako rozpočet predchádzajúceho roka.

(5) Výšku poplatkov a odplát za služby poskytované Medzinárodným úradom vo vzťahu k Únii určí generálny riaditeľ, ktorý o nich podáva správu Zhromaždeniu a Výkonnému výboru.

(6)

a) Únia má fond prevádzkových prostriedkov vytvorený jednorazovou platbou každého štátu Únie. Ak sa fond stane nedostatočným, rozhodne Zhromaždenie o jeho zvýšení.

b) Výška začiatočnej platby každého štátu do uvedeného fondu alebo jeho účasť na zvýšení tohto fondu je úmerná príspevku tohto štátu na rok, v ktorom sa fond zriadil alebo v ktorom sa rozhodlo o jeho zvýšení.

c) Rozsah a spôsob platby určí Zhromaždenie na návrh generálneho riaditeľa a po vyjadrení Koordinačného výboru Organizácie.

(7)

a) Zmluva o sídle dojednaná so štátom, na území ktorého má Organizácia svoje sídlo, ustanovuje, že kedykoľvek bude fond prevádzkových prostriedkov nedostatočný, poskytne tento štát preddavky. Výška týchto preddavkov a podmienky, za ktorých sa poskytujú, budú medzi týmto štátom a Organizáciou v každom jednotlivom prípade upravené osobitnými dohodami. Pokiaľ trvá záväzok poskytovať preddavky, má tento štát vo Výkonnom výbore miesto ex officio.

b) Štát uvedený v pododseku a) i Organizácia majú právo vypovedať záväzok poskytovať preddavky písomným oznámením. Výpoveď nadobúda účinnosť tri roky po uplynutí roka, v ktorom bola oznámená.

(8) Revíziu účtov zabezpečuje podľa finančného poriadku jeden alebo viac štátov Únie alebo externí revízori, ktorých vymenúva s ich súhlasom Zhromaždenie.

Článok 26

(1) Návrhy na zmeny článkov 22, 23, 24, 25 a tohto článku môže podať ktorýkoľvek členský štát Zhromaždenia, Výkonný výbor alebo generálny riaditeľ. Také návrhy oznámi generálny riaditeľ členským štátom Zhromaždenia najmenej šesť mesiacov pred ich prerokovaním v Zhromaždení.

(2) Každú zmenu článkov uvedených v odseku 1 schvaľuje Zhromaždenie. Na schválenie sa vyžaduje trojštvrtinová väčšina odovzdaných hlasov; ale k akejkoľvek zmene článku 22 a tohto odseku sa vyžaduje štvorpätinová väčšina odovzdaných hlasov.

(3) Každá zmena článkov uvedených v odseku 1 nadobudne platnosť mesiac po tom, čo generálny riaditeľ dostane od troch štvrtín štátov, ktoré boli v čase schválenia zmeny členmi Zhromaždenia; písomné oznámenia o jej prijatí v súlade s ich príslušnými ústavnými predpismi. Každá takto prijatá zmena uvedených článkov zaväzuje všetky štáty, ktoré sú v čase, keď zmena nadobudne platnosť, členmi Zhromaždenia alebo ktoré sa stanú jeho členmi neskôr; každá zmena, ktorá zvyšuje finančné záväzky štátov Únie, zaväzuje však iba tie štáty, ktoré oznámili svoje prijatie takej zmeny.

Článok 27

(1) Tento dohovor sa bude podrobovať revíziám s cieľom zaviesť zlepšenia zamerané na zdokonalenie sústavy Únie.

(2) Preto sa budú konať postupne v niektorom zo štátov Únie konferencie delegátov týchto štátov.

(3) S výnimkou ustanovení článku 26, ktoré sa týkajú zmien článkov 22 až 26, vyžaduje každá revízia tohto Aktu včítane Prílohy jednomyseľnosť hlasov.

Článok 28

(1)

a) Každý štát Únie, ktorý podpísal tento Akt, môže ho ratifikovať a ak ho nepodpísal, môže k nemu pristúpiť. Ratifikačné listiny alebo listiny o prístupe sa ukladajú u generálneho riaditeľa.

b) Každý štát Únie môže vo svojej ratifikačnej listine alebo v listine o prístupe vyhlásiť, že jeho ratifikácia alebo prístup sa nevzťahujú na články 1 až 21 a na Prílohu; ak však tento štát už urobil vyhlásenie podľa článku VI ods. 1 Prílohy, môže potom v uvedenej listine iba vyhlásiť, že sa jeho ratifikácia alebo prístup nevzťahujú na články 1 až 20.

c) Každý štát Únie, ktorý podľa pododseku b) vylúčil z účinnosti svojej ratifikácie alebo prístupu ustanovenia uvedené v spomenutom pododseku, môže kedykoľvek neskoršie vyhlásiť, že rozširuje účinnosť ratifikácie alebo prístupu na tieto ustanovenia. Takéto vyhlásenie sa ukladá u generálneho riaditeľa.

(2)

a) Články 1 až 21 a Prílohy nadobúdajú platnosť tri mesiace po splnení týchto dvoch podmienok:

(i) najmenej päť štátov Únie ratifikovalo tento Akt alebo k nemu pristúpilo bez toho, žeby urobili vyhlásenia podľa odseku 1 b),

(ii) Francúzsko, Španielsko, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska a Spojené štáty americké sa stali členmi Všeobecného dohovoru o práve autorskom v znení revidovanom v Paríži 24. júla 1971.

b) Nadobudnutie platnosti uvedené v pododseku a) sa vzťahuje na tieto štáty Únie, ktoré najmenej tri mesiace pred týmto nadobudnutím platnosti uložili ratifikačné listiny alebo listiny o prístupe bez vyhlásenia podľa odseku 1 b).

c) Pre každý štát Únie, na ktorý sa nevzťahuje pododsek b) a ktorý ratifikuje tento Akt alebo k nemu pristúpi bez vyhlásenia podľa odseku 1 b), nadobúdajú články 1 až 21 a Príloha platnosť tri mesiace po dni, keď generálny riaditeľ oznámil uloženie príslušnej ratifikačnej listiny alebo listiny o prístupe, ak v uloženej listine nebol uložený neskorší dátum. V tomto prípade nadobudnú články 1 až 21 a Príloha pre tento štát platnosť v deň takto uvedený.

d) Ustanoveniami pododsekov a) až c) nie je dotknuté uplatňovanie článku VI Prílohy.

(3) Pre každý štát Únie, ktorý tento Akt ratifikuje alebo k nemu pristúpi s vyhlásením podľa odseku 1 b) alebo bez neho, nadobudnú články 22 až 38 platnosť tri mesiace po dni, keď generálny riaditeľ oznámil uloženie príslušnej ratifikačnej listiny alebo listiny o prístupe, ak v uvedenej listine nebol uvedený neskorší dátum. V tomto prípade nadobudnú články 22 až 38 pre tento štát platnosť v deň takto uvedený.

Článok 29

(1) Každý štát, ktorý nie je členom Únie, môže pristúpiť k tomuto Aktu a stať sa tak zmluvnou stranou tohto dohovoru a členom Únie. Listiny o prístupe sa ukladajú u generálneho riaditeľa.

(2)

a) S výnimkou podľa pododseku b) nadobudne tento dohovor platnosť pre každý štát, ktorý nie je členom Únie, tri mesiace po dni, keď generálny riaditeľ oznámil uloženie jeho listiny o prístupe, ak v uloženej listine nebude uvedený neskorší dátum. Ak v uloženej listine bol uvedený neskorší dátum, nadobúda tento dohovor pre tento štát platnosť v deň takto uvedený.

b) Ak nadobudnutie platnosti podľa pododseku a) predchádza nadobudnutiu platnosti článkov 1 až 21 a Prílohy podľa článku 28 ods. 2 a) je príslušný štát v medziobdobí viazaný článkami 1 až 20 Bruselského aktu tohto dohovoru, ktoré nahrádzajú články 1 až 21 a Prílohu.

Článok 29 bis

Ratifikácia tohto Aktu alebo prístup k tomuto Aktu ktorýmkoľvek štátom, ktorý nie je viazaný článkami 22 až 38 stockholmského aktu tohto dohovoru, zahŕňa, ale iba na účely článku 14 ods. 2 Dohovoru o zriadení Organizácie, ratifikáciu stockholmského aktu alebo prístup k tomuto Aktu s obmedzením podľa jeho článku 28 ods. 1 b) bodu (i).

Článok 30

(1) S výhradou výnimiek, ktoré pripúšťajú ustanovenia odseku 2, ustanovenia článku 28 ods. 1 b), článku 33 ods. 2, ako aj Prílohy, znamená ratifikácia alebo prístup automatické prijatie všetkých ustanovení a priznanie všetkých výhod ustanovených týmto dohovorom.

(2)

a) Každý štát Únie si môže pri ratifikácii tohto Aktu alebo pri prístupe k nemu zachovať, s výnimkou podľa článku V ods. 3 Prílohy, výhodu výhrad, ktoré mal predtým, s podmienkou, že s tým cieľom urobí vyhlásenie pri uložení svojej ratifikačnej listiny alebo listiny o prístupe.

b) Každý štát, ktorý nie je členom Únie, môže vyhlásiť pri prístupe k tomuto dohovoru, s výnimkou podľa článku V ods. 2 Prílohy, že hodlá - aspoň dočasne - nahradiť článok 8 tohto Aktu o práve na preklad ustanoveniami článku 5 únijového dohovoru z roka 1886, doplneného v Paríži v roku 1896, pričom sa rozumie, že sa uvedené ustanovenia vzťahujú iba na preklady do jazyka v tomto štáte všeobecne používaného. S výnimkou podľa článku I ods. 6 b) Prílohy môže ktorýkoľvek štát Únie uplatňovať, ak ide o právo na preklad diel, ktorých štátom pôvodu je štát, ktorý použije takú výhradu, ochranu v rovnakom rozsahu, v akom poskytuje tento štát.

c) Každý štát môže také výhrady oznámením generálnemu riaditeľovi kedykoľvek odvolať.

Článok 31

(1) Každý štát môže vo svojej ratifikačnej listine alebo v listine o prístupe vyhlásiť alebo kedykoľvek neskoršie generálnemu riaditeľovi písomne oznámiť, že sa tento dohovor vzťahuje na všetky územia označené vo vyhlásení alebo v oznámení, za medzinárodné vzťahy ktorých zodpovedá, alebo na časť z nich.

(2) Každý štát, ktorý urobil také vyhlásenie alebo také oznámenie, môže generálnemu riaditeľovi kedykoľvek oznámiť, že sa tento dohovor prestáva vzťahovať na všetky také územia alebo na časť z nich.

(3)

a) Každé vyhlásenie podľa odseku 1 nadobúda účinnosť od toho istého dňa ako ratifikácia alebo prístup, v ktorých bolo obsiahnuté, a každé oznámenie zaslané podľa uvedeného odseku nadobúda účinnosť tri mesiace po tom, čo ho oznámi generálny riaditeľ.

b) Každé oznámenie podľa odseku 2 nadobúda účinnosť dvanásť mesiacov po tom, čo ho dostane generálny riaditeľ.

(4) Tento článok nemožno v žiadnom prípade vykladať tak, že zahŕňa uznanie faktického stavu na území, na ktorom sa tento dohovor uplatňuje na základe vyhlásenia podľa odseku 1 iným štátom, alebo ako prijatie mlčky ktorýmkoľvek štátom Únie.

Článok 32

(1) Tento Akt vo vzťahoch medzi štátmi Únie a v rozsahu svojej platnosti nahrádza Bernský dohovor z 8. septembra 1886 a jeho ďalšie revidované znenia. Akty, ktoré boli v platnosti prv, platia naďalej vo svojej celistvosti alebo v rozsahu, v ktorom ich tento Akt podľa predchádzajúcej vety nenahrádza, vo vzťahoch so štátmi Únie, ktoré tento Akt neratifikujú alebo k nemu nepristúpia.

(2) Štáty, ktoré nie sú členmi Únie a stanú sa zmluvnými stranami tohto Aktu, ho uplatnia, s výnimkou podľa odseku 3, vo vzťahu ku každému štátu Únie, ktorý nie je viazaný týmto Aktom alebo ktorý, hoci je viazaný týmto Aktom, urobil vyhlásenie podľa článku 28 ods. 1 b). Uvedené štáty uznávajú, že taký štát Únie vo svojich vzťahoch k nim

(i) môže uplatňovať ustanovenia najnovšieho Aktu, ktorým je viazaný, a

(ii) má právo, s výnimkou podľa článku I ods. 6 Prílohy, upraviť ochranu na úroveň ustanovenú týmto Aktom.

(3) Každý štát, ktorý využil niektoré z možností podľa Prílohy, môže uplatňovať ustanovenia Prílohy týkajúce sa jednej alebo viacerých možností, ktoré využil, vo svojich vzťahoch ku ktorémukoľvek inému štátu Únie, ktorý nie je viazaný týmto Aktom, pokiaľ tento štát prijal uplatňovanie takých ustanovení.

Článok 33

(1) Každý spor medzi dvoma alebo viacerými štátmi Únie týkajúci sa výkladu alebo uplatňovania tohto dohovoru, ktorý sa nevyrieši rokovaním, môže ktorýkoľvek zo zúčastnených štátov predložiť Medzinárodnému súdnemu dvoru formou žiadosti podanej v súlade so štatútom súdneho dvora, pokiaľ sa zúčastnené štáty nedohodnú na inom spôsobe riešenia. Štát, ktorý spor predkladá súdnemu dvoru, upovedomí o tom Medzinárodný úrad; Medzinárodný úrad o tom upovedomí ostatné štáty Únie.

(2) Každý štát môže pri podpise tohto Aktu alebo pri uložení svojej ratifikačnej listiny alebo listiny o prístupe vyhlásiť, že sa nepovažuje za viazaný ustanoveniami odseku 1. Na žiaden spor medzi takým štátom a žiadnym iným štátom Únie sa potom ustanovenia odseku 1 nevzťahujú.

(3) Každý štát, ktorý urobil vyhlásenie podľa ustanovenia 2, môže kedykoľvek svoje vyhlásenie odvolať oznámením generálnemu riaditeľovi.

Článok 34

(1) Žiaden štát, s výnimkou podľa článku 29 bis, nemôže po nadobudnutí platnosti článkov 1 až 21 a Prílohy pristúpiť k prvším aktom tohto dohovoru, ani ich ratifikovať.

(2) Po nadobudnutí platnosti článkov 1 až 21 a Prílohy nemôže žiaden štát urobiť vyhlásenie podľa článku 5 Protokolu o rozvojových krajinách, ktorý je pripojený k stockholmskému aktu.

Článok 35

(1) Tento dohovor zostáva v platnosti bez časového obmedzenia.

(2) Každý štát môže tento Akt vypovedať oznámením generálnemu riaditeľovi. Taká výpoveď je výpoveďou aj všetkých prvších aktov a je účinná iba pre štát, ktorý ju podal, pričom pre ostatné štáty Únie zostáva dohovor v plnej platnosti a účinnosti.

(3) Výpoveď nadobúda účinnosť rok po dni, keď o nej generálny riaditeľ dostal oznámenie.

(4) Právo na výpoveď podľa tohto článku nemôže žiaden štát vykonať pred uplynutím piatich rokov odo dňa, keď sa stal členom Únie.

Článok 36

(1) Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou tohto dohovoru, sa zaväzuje urobiť v súlade so svojou ústavou opatrenia potrebné na to, aby zabezpečil uplatňovanie tohto dohovoru.

(2) Rozumie sa, že štát v čase, keď sa stane zmluvnou stranou tohto dohovoru, je podľa vnútroštátneho práva schopný uskutočňovať ustanovenia tohto dohovoru.

Článok 37

(1)

a) Tento Akt sa podpisuje v jedinom vyhotovení v anglickom a francúzskom jazyku a ukladá sa, s výnimkou podľa odseku 2, u generálneho riaditeľa.

b) Generálny riaditeľ vyhotoví po dohode s príslušnými vládami úradné texty v arabskom, talianskom, nemeckom, portugalskom a španielskom jazyku a v takých iných jazykoch, ktoré určí Zhromaždenie.

c) V prípade rozdielnych názorov na výklad rôznych textov rozhoduje francúzsky text.

(2) Tento Akt zostáva otvorený na podpis do 31. januára 1972. Do tohto dňa je vyhotovenie uvedené v odseku 1 a) uložené u vlády Francúzskej republiky.

(3) Generálny riaditeľ odovzdá dva overené odpisy podpísaného textu tohto Aktu vládam všetkých štátov Únie a na požiadanie vláde každého iného štátu.

(4) Generálny riaditeľ dá tento Akt zaregistrovať na sekretariáte Organizácie Spojených národov.

(5) Generálny riaditeľ oznámi vládam všetkých štátov Únie podpísania, uloženia ratifikačných listín alebo listín o prístupe a vyhlásenia obsiahnuté v takých listinách alebo urobené podľa článku 28 ods. 1 c), článku 30 ods. 2 a) a b) a článku 33 ods. 2, nadobudnutie platnosti každého ustanovenia tohto Aktu, oznámenia o výpovedi a oznámenia podľa článku 30 ods. 2 c), článku 31 ods. 1 a 2, článku 33 ods. 3 a článku 38 ods. 1, ako aj podľa Prílohy.

Článok 38

(1) Štáty Únie, ktoré neratifikovali tento Akt alebo k nemu nepristúpili a ktoré nie sú zaviazané článkami 22 až 26 stockholmského aktu, môžu vykonávať, pokiaľ si to prajú, práva priznané podľa týchto článkov, ako by boli nimi viazané, do 26. apríla 1975. Každý štát, ktorý si praje vykonávať uvedené práva, zašle s týmto cieľom generálnemu riaditeľovi písomné oznámenie, ktoré nadobúda účinnosť dňom jeho prijatia. Také štáty sa považujú za členov Zhromaždenia až do uvedeného dňa.

(2) Kým sa všetky štáty Únie nestanú členmi Organizácie, plní Medzinárodný úrad Organizácie aj úlohy úradu Únie a generálny riaditeľ úlohy riaditeľa uvedeného úradu.

(3) Len čo sa stanú všetky štáty Únie členmi Organizácie, prejdú práva, záväzky a majetok úradu Únie na Medzinárodný úrad Organizácie.

PRÍLOHA

Článok I

(1) Každý štát považovaný podľa praxe zavedenej Valným zhromaždením Spojených národov za rozvojovú krajinu, ktorý ratifikuje tento Akt, ktorého neoddeliteľnou súčasťou je táto Príloha, alebo k nemu pristúpi, a ktorý vzhľadom na svoju hospodársku situáciu a na svoje sociálne a kultúrne potreby sa nepovažuje ihneď za schopný urobiť opatrenia na zabezpečenie ochrany všetkých práv podľa tohto Aktu, môže oznámením uloženým u generálneho riaditeľa pri ukladaní svojej ratifikačnej listiny alebo listiny o prístupe alebo s výnimkou podľa článku V ods. 1 c), kedykoľvek neskoršie vyhlásiť, že uplatňuje možnosť podľa článku II alebo možnosť podľa článku III alebo obe tieto možnosti. Namiesto uplatnenia možnosti podľa článku II môže urobiť vyhlásenie podľa článku V ods. 1 a).

(2)

a) Každé vyhlásenie podľa odseku 1 oznámené pred uplynutím obdobia desiatich rokov od nadobudnutia platnosti článkov 1 až 21 a tejto Prílohy podľa článku 28 ods. 2 zostane v účinnosti až do uplynutia tohto obdobia. Môže sa úplne alebo čiastočne obnoviť na ďalšie desaťročné obdobie oznámením uloženým u generálneho riaditeľa najskôr pätnásť mesiacov a najneskoršie tri mesiace pred uplynutím prebiehajúceho desaťročného obdobia.

b) Každé vyhlásenie podľa odseku 1, oznámené po uplynutí obdobia desiatich rokov od nadobudnutia platnosti článkov 1 až 21 a tejto Prílohy podľa článku 28 ods. 2, zostane v účinnosti do uplynutia prebiehajúceho desaťročného obdobia. Môže sa obnoviť spôsobom ustanoveným v druhej vete pododseku a).

(3) Žiaden štát Únie, ktorý prestal byť považovaný za rozvojovú krajinu podľa odseku 1, nie je už ďalej oprávnený obnoviť svoje vyhlásenie podľa odseku 2 a bez ohľadu na to, či oficiálne odvolá svoje vyhlásenie alebo nie, stráca takýto štát právo využívať možnosti podľa odseku 1 buď uplynutím desaťročného obdobia, ktoré práve prebieha alebo tri roky po tom, čo prestal byť považovaný za rozvojovú krajinu, pričom sa použije obdobie, ktoré uplynie neskôr.

(4) Pokiaľ sú v čase, keď vyhlásenie urobené podľa odsekov 1 a 2 stratí platnosť, na sklade exemplára, ktoré sa vyhotovili na základe licencie udelenej podľa ustanovenia tejto Prílohy, možno naďalej také exemplára rozširovať až do ich rozobrania.

(5) Každý štát, ktorý je viazaný ustanoveniami tohto Aktu a ktorý uložil vyhlásenia alebo oznámenie podľa článku 31 ods. 1 s ohľadom na uplatňovanie tohto Aktu na určitom území, ktorého postavenie možno považovať za obdobné ako postavenie štátov uvedených v odseku 1, môže urobiť, pokiaľ ide o také územie, vyhlásenie podľa odseku 1 aj oznámenie o obnovení podľa odseku 2. Kým také vyhlásenie alebo oznámenie zostane v platnosti, uplatňujú sa na území, vo vzťahu ku ktorému bolo urobené, ustanovenia tejto Prílohy.

(6)

a) Skutočnosť, že štát využije niektorú z možností podľa odseku 1, nedovoľuje inému štátu poskytovať dielam, ktorých štátom pôvodu je tento štát, ochranu nižšiu, než akú je povinný poskytovať podľa článkov 1 až 20.

b) Možnosť uplatňovať zásadu vzájomnosti podľa článku 30 ods. 2 b) druhej vety sa nemôže použiť vo vzťahu k dielam, ktorých štátom pôvodu je štát, ktorý urobil vyhlásenie podľa článku V ods. 1 a), a to až do dňa, keď uplynie príslušné obdobie podľa článku I ods. 3.

Článok II

(1) Každý štát, ktorý vyhlásil, že uplatňuje možnosť tohto článku, je oprávnený vo vzťahu k dielam, ktoré boli uverejnené tlačou alebo obdobnou formou rozmnožovania, nahradiť výlučné

právo na preklad podľa článku 8 systémom nevýlučných a neprevoditeľných licencií udieľaných príslušným štátnym orgánom za podmienok ďalej uvedených a v súlade s článkom IV.

(2)

a) Ak preklad diela do jazyka v tomto štáte všeobecne používaného nebol uverejnený nositeľom práva na preklad alebo s jeho súhlasom, môže ktorýkoľvek občan takého štátu dostať, s výnimkou podľa odseku 3, po uplynutí obdobia troch rokov alebo akéhokoľvek dlhšieho obdobia vymedzeného vnútroštátnym zákonodarstvom uvedeného štátu, počítané odo dňa prvého uverejnenia takého diela, licenciu na preklad diela do uvedeného jazyka a na uverejňovanie tohto prekladu tlačou alebo akoukoľvek obdobnou formou rozmnožovania.

b) Licenciu možno podľa tohto článku tak isto udeliť, ak sú všetky vydania prekladu uverejneného v dotyčnom jazyku rozobraté.

(3)

a) V prípade prekladov do jazyka, ktorý sa v jednom alebo v niekoľkých vyspelých štátoch, ktoré sú členmi Únie, všeobecne nepoužíva, sa obdobie troch rokov uvedené v odseku 2 a) nahrádza obdobím jedného roka.

b) Každý štát uvedený v odseku 1 sa môže na základe jednomyseľnej dohody s vyspelými štátmi, ktoré sú členmi Únie a v ktorých sa všeobecne používa ten istý jazyk, nahradiť pri prekladoch do tohto jazyka obdobie troch rokov uvedené v odseku 2 a) kratším obdobím určeným takou dohodou, pričom toto obdobie nesmie byť kratšie ako jeden rok. Ustanovenie predchádzajúcej vety však nemožno uplatniť, ak je takým jazykom angličtina, francúzština alebo španielčina. Vlády, ktoré dojednali také dohody, informujú o nich generálneho riaditeľa.

(4)

a) Licenciu podľa tohto článku nemožno udeliť, kým neuplynie v prípade, že ju možno dostať po uplynutí trojročného obdobia, dodatočné obdobie šiestich mesiacov, a v prípadoch, že ju možno dostať po uplynutí jednoročného obdobia, dodatočné obdobie deviatich mesiacov

   (i) odo dňa, keď žiadateľ splní požiadavky uvedené v článku IV ods. 1, alebo

   (ii) ak nie je známa totožnosť alebo adresa nositeľa práva na preklad, odo dňa, keď žiadateľ odošle podľa článku IV ods. 2 odpisy svojej žiadosti podanej štátnemu orgánu, ktorý je príslušný udielať licenciu.

b) Ak v priebehu udeleného obdobia šiestich alebo deviatich mesiacov dôjde k uverejneniu prekladu do jazyka, ktorého sa týka podaná žiadosť, nositeľom práva na preklad alebo s jeho súhlasom, nemožno licenciu podľa tohto článku udeliť.

(5) Licenciu podľa tohto článku možno udeliť iba na účely vyučovania alebo výskumu.

(6) Ak bol preklad diela uverejnený nositeľom práva na preklad alebo s jeho dovolením za cenu porovnateľnú s tou, ktorá je v tomto štáte za obdobné diela obvyklá, každá licencia udelená podľa tohto článku zanikne, ak ide o preklad do toho istého jazyka a v podstate s tým istým obsahom, ako je preklad uverejnený na základe licencie. Všetky exempláre vyrobené pred zánikom licencie možno však naďalej rozširovať až do ich rozobratia.

(7) Pre diela, ktoré obsahujú prevažne ilustrácie, možno udeliť licenciu na vyhotovenie a uverejnenie prekladu textu a na rozmnoženie a uverejnenie ilustrácií iba vtedy, keď sú súčasne splnené podmienky článku III.

(8) Licenciu podľa tohto článku nemožno udeliť, ak autor stiahol všetky exempláre svojho diela z obehu.

(9)

a) Licenciu na vyhotovenie prekladu diela, ktoré bolo uverejnené tlačou alebo inou obdobnou formou rozmnožovania, možno tiež udeliť rozhlasovej alebo televíznej organizácii so sídlom v štáte uvedenom v ods. 1 na základe žiadosti, ktorú táto organizácia podala príslušnému orgánu tohto štátu, za predpokladu, že sú splnené všetky tieto podmienky

   (i) preklad je urobený z exemplára zhotoveného a nadobudnutého v súlade s právnym poriadkom uvedeného štátu;

   (ii) preklad sa smie použiť iba vo vysielaniach určených na vyučovanie alebo na šírenie informácií vedeckej alebo technickej povahy pre odborníkov určitého odboru;

   (iii) preklad sa smie použiť výlučne na účely uvedené v bode (ii) vo vysielaniach oprávnene uskutočnených a určených príjemcom na území uvedeného štátu včítane vysielaní uskutočnených prostredníctvom zvukových alebo obrazových záznamov, ktoré sa zhotovili oprávnene a výlučne pre také vysielania;

   (iv) použitia prekladu nesmú slúžiť zárobkovým cieľom.

b) Zvukové alebo obrazové záznamy prekladu, ktorý vyhotovila rozhlasová alebo televízna organizácia na základe licencie udelenej podľa tohto odseku, môže použiť so súhlasom takej organizácie na účely a za podmienok, ktoré sú uvedené v pododseku a), aj akákoľvek iná rozhlasová alebo televízna organizácia majúca sídlo v štáte, ktorého príslušný štátny orgán udelil uvedenú licenciu.

c) Pri splnení všetkých kritérií a podmienok uvedených v pododseku a) možno rozhlasovej alebo televíznej organizácii tiež udeliť licenciu na preklad akéhokoľvek textu, ktorý je súčasťou audiovizuálneho záznamu, ak taký záznam sám bol vyhotovený a uverejnený výlučne na účely vyučovania.

d) Na udieľanie a výkon každej licencie, ktorá sa udieľa podľa tohto odseku, sa vzťahujú, s výnimkou ustanovení pododsekov a) až c), ustanovenia všetkých predchádzajúcich odsekov.

Článok III

(1) Každý štát, ktorý vyhlásil, že uplatňuje možnosť podľa tohto článku, je oprávnený nahradiť výlučné právo na rozmnožovanie podľa článku 9 systémom nevýlučných a neprevoditeľných licencií udieľaných príslušným štátnym orgánom za uvedených podmienok a v súlade s článkom IV.

(2)

a) Ak pri diele, na ktoré sa vzťahuje tento článok podľa odseku 7, po uplynutí

   (i) obdobia vymedzeného v odseku 3 a počítaného odo dňa prvého uverejnenia určitého vydania diela alebo

   (ii) akéhokoľvek dlhšieho obdobia ustanoveného vnútorným zákonodarstvom štátu, ktorý je uvedený v odseku 1, a počítaného od toho istého dňa

   neboli nositeľom práva na rozmnožovanie alebo s jeho dovolením v tomto štáte uvedené do predaja exemplára tohto vydania za cenu porovnateľnú s tou, ktorá je v tomto štáte pre obdobné diela obvyklá, na uspokojenie potrieb širšej verejnosti alebo potrieb vyučovania, môže ktorýkoľvek občan tohto štátu dostať licenciu na rozmnožovanie a uverejnenie takého vydania za takú alebo nižšiu cenu na uspokojenie potrieb vyučovania.

b) Licenciu na rozmnoženie a uverejnenie vydania, ktoré sa dalo do obehu podľa pododseku a), možno tiež udeliť za podmienok ustanovených v tomto článku v prípade, že po uplynutí príslušného obdobia nie sú po šesť mesiacov oprávnene vyhotovené exemplára takého vydania v

dotyčnom štáte v predaji za cenu porovnateľnú s tou, ktorá je v tomto štáte pre obdobné diela obvyklá, na uspokojenie potrieb širšej verejnosti alebo potrieb vyučovania.

(3) Obdobie uvedené v odseku 2 a) bode (i) trvá päť rokov. Ale

(i) pre diela z odboru exaktných a prírodných vied a techniky je tri roky,

(ii) pre diela, ktoré patria do oblasti fantázie, ako romány, básnické, dramatické a hudobné diela, a pre umelecké knihy je sedem rokov.

(4)

a) Licenciu, ktorú možno dostať po uplynutí troch rokov, nemožno podľa tohto článku udeliť, kým neuplynie obdobie šiestich mesiacov

(i) odo dňa, keď žiadateľ splní podmienky uvedené v článku IV ods. 1, alebo

(ii) ak nie je známa totožnosť alebo adresa nositeľa práva na rozmnožovanie, odo dňa, keď žiadateľ odošle podľa článku IV ods. 2 odpisy svojej žiadosti podané štátnemu orgánu, ktorý je príslušný udeliť licenciu.

b) V ostatných prípadoch, pokiaľ sa na ne vzťahuje ustanovenie článku IV odseku 2, nemožno licenciu udeliť, kým neuplynie lehota troch mesiacov od odoslania odpisov žiadosti.

c) Ak v priebehu obdobia šiestich alebo troch mesiacov uvedeného v pododseku a) a b) k uvedeniu do predaja podľa odseku 2 a), nemožno licenciu podľa tohto článku udeliť.

d) Licenciu nemožno udeliť, ak autor stiahol z obehu všetky exempláre vydania, pre rozmnoženie a uverejnenie ktorého sa o licenciu požiadalo.

(5) Licenciu na rozmnoženie a uverejnenie prekladu diela podľa tohto článku nemožno udeliť v týchto prípadoch:

(i) ak preklad, o ktorý ide, nebol uverejnený nositeľom práva na preklad alebo s jeho súhlasom, alebo

(ii) ak nejde o preklad do jazyka, ktorý sa všeobecne používa v štáte, v ktorom sa o licenciu žiada.

(6) Ak sú exempláre určitého vydania diela dané nositeľom práva na rozmnožovanie alebo s jeho súhlasom do predaja v štáte uvedenom v odseku 1 za cenu porovnateľnú s tou, ktorá je v tomto štáte pre obdobné diela obvyklá, na uspokojenie potrieb širšej verejnosti alebo potrieb vyučovania, zanikne každá licencia udelená podľa tohto článku, ak ide o vydanie v tom istom jazyku a v podstate s tým istým obsahom, ako je vydanie, ktoré bolo uverejnené na základe uvedenej licencie. Všetky exempláre vyrobené pred zánikom licencie možno však naďalej rozširovať až do ich rozobratia.

(7)

a) Dielami, na ktoré sa vzťahuje tento článok, sa rozumejú, s výnimkou podľa pododseku b), iba diela uverejnené tlačou alebo inou obdobnou formou rozmnožovania.

b) Tento článok sa vzťahuje aj na audiovizuálne rozmnožovanie oprávnene vyhotovených audiovizuálnych záznamov, ak tvoria alebo obsahujú chránené diela, ako aj na preklad textu, ktorý ich sprevádza, do jazyka všeobecne používaného v štáte, v ktorom sa o licenciu žiada, vždy však pod podmienkou, že takéto audiovizuálne záznamy sa vyhotovili a uverejnili výlučne na použitie pre potreby vyučovania.

Článok IV

(1) Licenciu podľa článku II alebo článku III možno udeliť, len ak žiadateľ preukáže v súlade s platnými predpismi príslušného štátu podľa okolností prípadu, buď že požiadal nositeľa práva o dovolenie vyhotoviť a vydať preklad alebo rozmnožiť a uverejniť vydanie a že nemohol dostať jeho

dovolenie, alebo že sa mu ani po náležitom úsilí nepodarilo ho vypátrať. Zároveň s podaním tejto žiadosti nositeľovi práva musí žiadateľ podať o tom správu každému národnému alebo medzinárodnému informačnému stredisku uvedenému v odseku 2.

(2) Ak žiadateľ nemohol nositeľa autorského práva vypátrať, zašle doporučene leteckou poštou odpisy svojej žiadosti, ktorú predložil štátnemu orgánu príslušnému udeliť licenciu, nakladateľovi, ktorého meno je uvedené na diele, a každému národnému alebo medzinárodnému informačnému stredisku uvedenému v oznámení uloženom na ten účel u generálneho riaditeľa vládou štátu, o ktorom možno predpokladať, že v ňom má nakladateľ ťažisko svojej činnosti.

(3) Meno autora musí byť vyznačené na všetkých exemplároch prekladu alebo rozmnožením uverejnených na základe licencie udelenej podľa článku II alebo článku III. Názov diela sa musí uviesť na všetkých takých exemplároch. Pri preklade sa musí v každom prípade uviesť na všetkých jeho exemplároch pôvodný názov diela.

(4)

a) Licencia udelená podľa článku II alebo článku III sa nevzťahuje na vývoz exemplárov a platí na území štátu, v ktorom sa o ňu požiadalo, len pre uverejnenie podľa okolností prípadu buď prekladu, alebo rozmnožením.

b) Pojem vývoz zahŕňa na účely pododseku a) zasielanie exemplárov z ktoréhokoľvek územia do štátu, ktorý vo vzťahu k tomuto územiu urobil vyhlásenie podľa článku I ods. 5.

c) Ak štátny alebo iný verejný orgán štátu, ktorý udelil podľa článku II licenciu na preklad do iného jazyka než angličtiny, francúzštiny alebo španielčiny, zašle exemplár prekladu uverejneného na základe takej licencie do iného štátu, nepovažuje sa takáto zásielka na účely pododseku a) za vývoz, ak sú splnené všetky tieto podmienky:

   (i) príjemcami sú jednotliví občania štátu, ktorého príslušný štátny orgán udelil licenciu, alebo organizácie, ktoré takých jednotlivcov združujú;

   (ii) exemplár sú určené na použitie iba na účely vyučovania alebo výskumu;

   (iii) zasielanie exemplárov a ich ďalšie rozširovanie príjemcom nemá zárobkovú povahu; a

   (iv) štát, do ktorého sa exemplár zasielajú, dojednal so štátom, ktorého príslušný štátny orgán udelil licenciu, dohodu, v ktorej dovolil príjem alebo rozširovanie alebo obe tieto činnosti, a vláda štátu, v ktorom sa licencia udelila, oznámila túto dohodu generálnemu riaditeľovi.

(5) Všetky exemplár uverejnené na základe licencie udelenej podľa článku II alebo článku III musia obsahovať poznámku v príslušnom jazyku vyjadrujúcu, že exemplár možno rozširovať iba v štáte alebo na území, na ktoré sa uvedená licencia vzťahuje.

(6)

a) Na vnútroštátnej úrovni sa musia urobiť príslušné opatrenia,

   (i) aby licencia vyhradila pre nositeľa práva podľa okolností prípadu buď na preklad, alebo na rozmnožovanie primeranú odmenu, ktorá zodpovedá úrovni odmien obyčajne poskytovaných v dotknutých dvoch štátoch na základe licencií medzi stranami voľne dojednaných a

   (ii) aby sa zabezpečilo zaplatenie a transfer odmeny; ak existujú vnútroštátne devízové predpisy, vynaloží príslušný štátny orgán všetko úsilie s použitím medzinárodných zariadení, aby zabezpečil transfer odmeny na medzinárodne zameniteľnú menu alebo na jej ekvivalent.

b) Vnútroštátne zákonodarstvá urobia náležité opatrenia, aby sa zabezpečil podľa okolností prípadu alebo jazykovo bezchybný preklad diela alebo presné rozmnoženie vydania, o ktoré ide.

Článok V

(1)

a) Každý štát, ktorý je oprávnený urobiť vyhlásenie, že uplatňuje možnosť podľa článku II, môže namiesto toho v čase ratifikácie tohto Aktu alebo prístupu k nemu,

(i) ak je štátom, na ktorý sa vzťahuje článok 30 ods. 2 a), urobiť vyhlásenie podľa tohto ustanovenia vo veci práva na preklad;

(ii) ak je štátom, na ktorý sa článok 30 ods. 2 a) nevzťahuje, urobiť vyhlásenie podľa článku 30 ods. 2 b) prvej vety, a to aj vtedy, keď nie je štátom, ktorý nie je členom Únie.

b) Pri štáte, ktorý prestal byť považovaný za rozvojovú krajinu podľa článku I. ods. 1, zostáva vyhlásenie urobené podľa tohto odseku v platnosti až do dňa, keď sa skončí lehota podľa článku I ods. 3.

c) Žiaden štát, ktorý urobil vyhlásenie podľa tohto odseku, nemôže už dodatočne uplatniť možnosť podľa článku II, a to ani vtedy, keby uvedené vyhlásenie odvolal.

(2) Žiaden štát, ktorý uplatnil možnosť podľa článku II, nemôže dodatočne, s výnimkou uvedenou v odseku 3, urobiť vyhlásenie podľa odseku 1.

(3) Štát, ktorý prestal byť podľa článku I ods. 1 považovaný za rozvojovú krajinu, môže urobiť najneskôr dva roky pred uplynutím lehoty podľa článku I ods. 3 vyhlásenie podľa článku 30 ods. 2 b) prvej vety, a to bez ohľadu na skutočnosť, že nie je štátom, ktorý nie je členom Únie. Také vyhlásenie nadobúda účinnosť dňom, keď sa skončí lehota podľa článku I ods. 3.

Článok VI

(1) Každý štát Únie môže vyhlásiť od dátumu tohto Aktu a do tých čias, než bude viazaný článkami 1 až 21 a touto Prílohou,

(i) ak ide o štát, ktorý by bol oprávnený, keby bol viazaný článkami 1 až 21 a touto Prílohou, využívať možnosti podľa článku I ods. 1, že bude ustanovenia článku II alebo článku III alebo oboch uplatňovať na diela, ktorých štátom pôvodu je štát, ktorý podľa nasledujúceho bodu (ii) prijíma používanie týchto článkov na také diela, alebo ktorý je viazaný článkami 1 až 21 a touto Prílohou; také vyhlásenie sa môže odvolávať na článok V namiesto článku II;

(ii) že pripúšťa používanie tejto Prílohy na diela, pri ktorých je štátom pôvodu, štátmi, ktoré urobili vyhlásenie podľa predchádzajúceho bodu (i) alebo oznámenie podľa článku I.

(2) Každé vyhlásenie podľa odseku 1 sa musí urobiť písomne a ukladá sa u generálneho riaditeľa. Vyhlásenie nadobúda účinnosť dňom uloženia.

Na dôkaz toho podpísaní, riadne na to splnomocnení, tento Akt podpísali.

Dané v Paríži 24. júla 1971.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

1) Porovnaj vyhlášku č. 69/1975 Zb. o Dohovore o zriadení Svetovej organizácie duševného vlastníctva, podpísanom v Stockholme 14. júla 1967.

2) Rozhodnutím Zhromaždenia na jeho 10. riadnom zasadaní 28. septembra 1979 sa nahradilo slovo “trojročný„ výrazom “dvojročný„ s tým, že prvý dvojročný plán a rozpočet bude zahŕňať roky 1980 a 1981. Ak však táto zmena nenadobudne platnosť podľa článku 26 najneskôr do riadneho zasadania Zhromaždenia v roku 1985, bude táto otázka na tomto zasadaní predmetom nového prerokovania.

3) Rozhodnutím Zhromaždenia na jeho 10. riadnom zasadaní 28. septembra 1979 sa celé ustanovenie bodu (iii) vypustilo s podmienkou uvedenou v poznámke č. 2.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.